

Слави Генчевъ

Хавайските острови

Раятъ на Тихия океанъ.

Всредъ Великия или Тихия океанъ, почти на еднакво разстояние отъ Америка, Азия и Австралия, лежатъ Хавайските или Сандвичеви острови — една отъ най-големите морски бази на Северо-американските съединени щати. Тези острови сѫ часть отъ групата Полинезия, което ще рече „много острови“. Хавайските острови иматъ вулканически произходъ. Тѣ сѫ се образували надъ две грамадни земни пукнатини, които въ продължение на много вѣкове трупали огромно количество лава. По-важни отъ островите сѫ: Хавай, Мауи, Молокай, Ох'ау и Кауай.

Хавайските острови били открити съвсемъ случайно отъ капитанъ Кукъ презъ 1778 год., когато той отивалъ отъ Австралия за Санъ-Франциско. На следната година Кукъ отново посетилъ островите, но билъ убитъ отъ туземцитъ. На мястото, где загиналъ, днесъ се издига красивъ паметникъ съ следния надписъ: „Въ паметъ на великия мореплавателъ Джеймсъ Кукъ, койго откри този островъ и загина на това място“.

Едва ли има на земята друго място, где природата да е изсипала толкова много красота и благодать, както въ Хавайските острови. Тѣ сѫ истинска оранжерия съ всички видове тропически цветя и дървета, постоянно покрити съ цветъ и плодове. Тукъ слънцето грѣе омайно меко, пасатитъ носятъ нѣженъ зе-